

el nou cavall EXPRESS

30
anys

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AGOST - SETEMBRE 2019

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

EDITORIAL

Hola companyes i companys,

Ja estem a la meitat de l'any 2019 i, com és normal, portem unes quantes rutes fetes i comarques visitades.

Vàrem començar per les del Garraf, Delta de l'Ebre, Baix Empordà, Moianès, L'Anoia, Ripollès i la Cerdanya i seguim... Si ens posem a pensar una mica, ens adonem de com som d'afortunats de poder viure i gaudir d'aquest país que és Catalunya, tan petit i que no li falta de res, a només dues hores de casa amb cotxe tenim les impressionants muntanyes del Pirineu o les daurades sorres de les platges, zones de secà, zones humides i una quantitat impressionant de micro-climes, vistes espectaculars i molt bona gent.

Dit això, nosaltres com associació, igual que d'altres que són usuaris d'aquest espais, hem de tenir una "cura especial" per protegir i conservar aquests entorns que tant ens fan gaudir en companyia dels nostres cavalls i companyes. Em consta que ja ho fem però no està de més recordar-ho.

Bon estiu!

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2019

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Agost	3 al 11	Benasque/Pirineu	AMAC
Agost/Set.	31/8 i 1/9	Autonomia	AMAC
Setembre	14 i 15	La Garrotxa	Llampacs del Llémefa
Setembre	28 i 29	Autonomia	AMAC
Octubre	12 i 13	La Noguera	Xavi Farràs
Novembre	1, 2 i 3	XXXI Cavall de Ferro	Monik/Manolo
Novembre	30	Assemblea General de socis	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA

EL BAIX LLOBREGAT: AUTONOMIA "MY WAY"

Doncs si, la llei de Murphy...setmanes de sol i calor al mes de maig i just dies abans de la ruta no para de ploure...El problema era que estava previst fer nit a peu d'un riu i fins a l'últim moment de divendres no teníem clar si al final es podria fer...Per sort, el temps es va arreglar i vam sortir com previst per fer "rutilla" pel "territori Maestro".

A questa vegada el recorregut l'havien preparat el Maestro (Juan José Casado, per si n'hi ha algun despitat) i l'Enrique, i, com imaginàvem, era de nivell mitjà amb tocs d'aventura per corriols i pujades de pedres amb desnivell. 38 km el primer dia per la zona de Cervelló, travessant camins per Gelida, on vam fer parada a una font a l' hora de l'àpat. Dinar de germanor en aquest cas, perquè m'havia deixat les alforxes penjades al remolc, quin desastre, i vaig haver d'anar menjant el que els companys em donaven, o sigui que, de fet, tenia "buffet" lliure i em vaig fer un tip, quin luxe!!

La ruta em va encantar, érem 9 genets el primer dia, que feia que el grup fos de ritme àgil i que es pogués fer la distància en el temps previst, tot i haver de ferrar cavalls amb parada de rigor un parell de vegades, les pedres no van perdonar els cascots d'algun cavall, per sort, com sempre, en un "plis", arreglats en mig de la

Dies:
25 i 26
maig

muntanya i a seguir descobrint la zona. Just acabar de dinar, quatre gotes, quasi ni ens vam mullar i vam arribar al punt d'acampada perfectament dues hores després. A peu de riu, amb arbres i espai de sobres per a les cordades i les tendes. Llàstima que no era possible fer foc per poder explicar històries de por a la nit, ja, ja. Tendes muntades i sopa calenta que ens van portar a la zona d'acampada, ja... això no és gaire d'autonomia...però ja he dit abans que era "my way", en aquest cas dels dos organitzadors que ho tenien tot previst.

De bon matí van arribar dos companys més que es van afegir al grup, 11 genets en marxa, de tornada a Cervelló. Ruta més curta de corriols amunt i avall i pistes per

deixar anar els cavalls al seu ritme.....des de la zona d'acampada cap a Cervelló, travessant alguna urbanització i apareixent a l' hora del vermut a la sortida d'un bateig... el nen no ho recordarà, però segur que la resta dels convidats si, ja, ja!

En res vam arribar al punt de sortida del dia abans, ostres!! que ràpid passa el temps quan t'ho estàs passant bé, en bona companyia i amb una acollida de luxe: BBQ de carn i de tot el que ve de gust menjar després d'un super passeig a cavall!!! més autonomies "my way" quan vulgueu...

Mil gràcies als organitzadors i a les famílies per fer-nos passar un cap de setmana genial!!

Marijo

VOLTAR PER CATALUNYA

RUTA PEL RIPOLLÈS

Bona, Bonica, Barata ... i Divertida!

Dies 8 i 9
de juny

La ruta pel Ripollès que en Ramon Saumell ens va proposar pel passat mes de juny i que va anunciar com a bona, bonica i barata quedarà gravada en la memòria de molts... pels bonics paisatges. El cap de setmana va començar amb un esmorzar de benvinguda al **Centre Hípic Aventures a Cavall a Sant Pau de Segúries** per, seguidament, preparar 45 cavalls i eugues i enfilar muntanya amunt cap a la Vall del Bac, recorrent un entorn brutal on abunda l'aigua, les fagedes i les verdes pastures per a cavalls i vaques. A poc a poc vam anar assolint altura per gaudir d'unes vistes privilegiades de valls i muntanyes pirinenques i, fins i tot, del vol

d'un grup de voltors que pacientment ens esperaven en un tranquil camp assolellat. La breu visita a la petita i senzilla ermita romànica de Sant Andreu de Porreres de camí al punt on pararíem per dinar va valdre la pena. Arribar a la **Casa del Bogatell** va ser trobar-se les taules parades com si es tractés d'un petit convit a l'aire lliure sota un para-sol gegant, amb begudes fredes i un menú senzill i bo que vam agrair tots. L'àpat va concloure amb l'incident del gos negre lleidatà robant carn a un grup de nois que ningú sabia massa bé que hi feien acampats allà i la migdiada interrompuda d'alguns de nosaltres per culpa d'un aspersor que "accidentalment" es va disparar i

va ruixar als que gairebé ja estaven competent ovelletes.

Amb estòmacs plens i descansats a mitges vam fer camí (amb alguna galopadeta controlada en grup petit) cap a l'hípica on dormirien els cavalls i seguidament cap a la casa de colònies on ens allotjaríem en habitacions de 60. La nit prometia. Corredisses amunt i avall per ubicar el millor llit en l'habitació més adient i desembolicar sacs de dormir. He dit que en aquell moment ja m'havia tele-transportat als anys d'EGB i les excursions a la granja-escola? Entre dutxes i l'hora de sopar va haver-hi una mica de temps d'esbarjo per intentar encistellar la pilota de

Creuant el riu Segre.

Abàsquet i després tots cap al menjador, on vam sopar pollastre arrebossat com mana la tradició d'unes bones colònies. El somni infantil va posar-se en pausa quan després de les postres va arribar un gintònic, gentilesa de l' AMAC, però va seguir en el moment de posar-se a les lliteres, ... hi havia els que volien dormir i els que no paraven de riure, els que feien entremaliatures i els que es "xivaven"... i semblava que tinguéssim 8 anys altre cop!

La segona jornada ens va fer travessar el riu Ter de nou i agafar la direcció cap a la Vall de Bianya. El riu, sempre tranquil, net i refrescant tant per cavalls i eugues com pels peus d'alguns de nosaltres ens va anar bé perquè no sabíem la suada que ens esperava una mica més endavant. Vam passar per més fagedes verdes, ombrívoles i precioses, i va arribar el moment de decidir qui volia recórrer un parell de quilòmetres avorrits de carretera i qui s'animava a seguir l'opció corriol, més maca, una mica més llarga, però sobretot més divertida,

La fageda

tal com l'havia anunciat en Ramon a l'hora d'esmorzar quan explicava la ruta del dia. I com que a l'AMAC un s'hi apunta per sobre de tot per divertir-se i compartir moments, i tots som un i un som tots, cap al corriol es va endinsar tot el grup. El que va passar allà dins, allà dins quedará, però quan vam tornar a veure la llum del dia

semblava que la meitat de la colla haguesin estat atacats per gats salvatges, plantes carnívores, óssos bruns o ves a saber què. Braços esgarrapats, colls amb signes d'intent de degollament, galtes i orelles esgarriñades,... en definitiva, res greu que no cures una cerveseta ben freda en sortir de l'infern i quatre punts de sutura "in situ" en alguna barbeta. Sort que la gent és valenta i s'ho sap prendre tot amb alegria i el que queda al final és només l'anècdota que s'explicarà generació darrera generació dins la família de l'AMAC!

Des de Sant Salvador de Bianya, i quan ja podríem haver donat la ruta per finalitzada en qüestió d'anècdotes, encara ens quedava recórrer l'estrella de la jornada: la Via Romana de Capsacosta, un antic camí romà que fins a principis del segle XX comunicava la vall de Camprodon i la Garrotxa. Trepitant pedres antiquíssimes vam anar ascendint a lloms dels nostres companys equins per aquest antic camí pedregós que ha vist al llarg de la història

Enfilant la Via Romana

VOLTAR PER CATALUNYA: RUTA PEL RIPOLLÈS

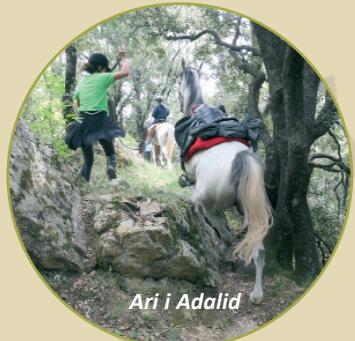
el que no ens podem arribar a imaginar. La Via ens va retornar ben a prop de l'hípica, on vam deixar els cavalls descansar per recollir-los després del dinar que va suposar la cloenda d'un cap de setmana amb una companyia boníssima, uns paratges més que bonics i un preu més que just per les experiències viscudes.

I és que sempre que he tornat d'una ruta amb l'associació he tingut la certesa que AMAC significa **Aventura, Menys madure-**

sa i tornar a ser més nens, Ajudar als companys i Compartir, però sobretot significa també Divertir-se.

Merci a l'organitzador, en Ramon Saumell, i a en Joan Martí Pozzi, la Montse Llongueras, la Montserrat Ortonoves i la Núria March per acompañar-lo a testar rutes, i també a la Cristina i en Joan de l'Hípica Aventures a Cavall i a la família de la Llar Sant Pau pel tracte rebut.

Ari Bastart Llorens

VOLTAR PER CATALUNYA

LA CERDANYA: EL PUIGPEDRÓS

És un quart de set del matí i m'aixeco nerviós però amb moltes ganes de gaudir de la meva primera experiència amb l'AMAC. Preparem tot el material que ens hem d'endur, carreguem els cavalls al remolc i comencem a tirar cap a Puigcerdà, és allà on hem quedat amb tota la resta per començar la ruta.

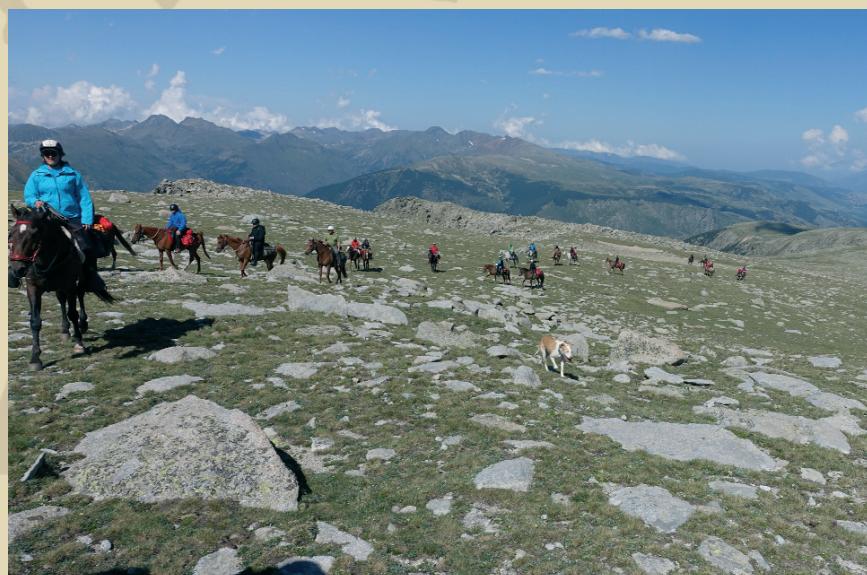
Són les 8.00 tocades i arribem al lloc de quedada. És llavors quan començo a conèixer als que per aquests dos dies seran els meus companys de viatge, entre ells hi ha l'Esteve Costa, l'organitzador de la ruta. Després d'esmorzar preparem els cavalls. Jo, al ser una mica "novatillo", necessito l'ajuda de la Carol i el Josep

Maria per preparar el meu cavall.

Vinga comencem! És el tret de sortida de la ruta i amb valentia pujo a dalt del "Rei". Al principi estem tots una mica nerviosos, però a la que enfilem ruta i sortim de Puigcerdà, ens anem calmant mica en

Dies: 6 i 7
de juliol

mica. Els cavalls es van avançant els uns als altres en funció del terreny o si fem alguna parada. Això em va de conya perquè així converso amb gent diferent cada vegada. Tots són molt agradables i em quedo sorprès del bon rotllo que hi ha en aquestes sortides, on qui més qui menys es coneix d'haver coincidit a alguna altre quedada. El paisatge comença a canviar, deixem al poble de Guils i ens endinsem muntanya amunt entre prats i boscos de la Cerdanya. El camí és cansat, hi ha un desnivell brutal, ja que, el Puigpedrós té una alçada de 2914 m.

Migdia. Fem una parada al camí; toca estirar les cames i agafar forces, tant nosaltres com els cavalls. Busquem una bona ombra per poder menjar els entrepans que hem fet al matí i trobem un lloc a prop d'un rierol on ens refresquem una mica ja que el sol està ben amunt i comença a picar de valent. Jo segueixo parlant i coneixent més gent, que m'expliquen que vénen d'arreu de Catalunya i quedo molt sorprès de la quantitat de quilòmetres que han hagut de fer per venir a fer la sortida aquí a la Cerdanya, però veient els paisatges que tenim per aquí, crec que els ha valgut la pena.

Són dos quarts de 5 de la tarda i ja divisem la part més alta del nostre camí, el Puigpedrós, queden uns pocs centenars de metres i sento com si el cavall ho sàpigues, cada cop accelera el pas per poder arribar a dalt al més aviat possible. Hem fet cim! Moment que aproitem per fer alguna foto i descansar ja que en queda una llarga i dura baixada cap al refugi del Malniu, on farem nit.

Per fi hem arribat al refugi. Estem tots balbarts, però bé. És hora de fer una cordada i donar de menjar i aigua als cavalls, que avui han treballat de valent. Tot seguit entrem al refugi, deixem les coses a les habitacions i anem directament a sopar. Mentre sopem i comentem la jornada, en Ramon Saumell aprofita per treure unes ampollles de cava per celebrar que avui és el seu aniversari. FELICITATS RAMON! Tot i ser la meva primera sortida llarga, estic força bé, però només penso en menjar, fer-me una bona dutxa i anar a dormir d' hora per afrontar la part final de la sortida.

Bon dia! Són les 7.00h en punt i ens llevem per començar a preparar les coses pel dia d'avui. Moment de tornar a ensellar als cavalls, esmorzar una mica i seguir el camí cap a Puigcerdà.

Avui el dia està sent més relaxat, la baixa-
da ajuda i tot va més ràpid. Tothom em
pregunta com estic, com em trobo, em
donen algun que altre consell, que sempre
venen bé. Pensava que estaria pitjor físicamen-
t, després de les 9h d'ahir però quan
estic més còmode sobre al cavall comen-

cem a divisar Puigcerdà, sento que això ja
s'acaba, però segueixo gaudint fins l'últim
moment.

Per fi arribem al punt de partida! En
aquest moment, nosaltres i sobretot els
cavalls sentim que això s'ha acabat. Un cop
guardat tot el material als cotxes ens diri-

gim al bar de l'Estació a dinar, i allà és on
surten totes les anècdotes d'aquest dos
dies entre riures i disbaixa. Per acabar,
potser el pitjor moment, el comiat amb
tota la gent, tothom agafa els seus remolcs
i torna cap a casa seva.

Sense paraules....

Ha estat una experiència que mai no oblidaré, on he pogut gaudir d'una sortida a cavall amb l'AMAC i conèixer un munt de gent. Quedo encantat amb tothom i sorprès de la quantitat de sortides que es van fent, espero poder tornar a repetir. Per últim donar les gràcies al Josep Maria i la

Carol que sense ells no hagués pogut venir i a l'Esteve Costa per muntar aquest meravellosa sortida per la Cerdanya. Moltes gràcies a totes i tots.

Ivan Aurell

Carol i Ivan

PROPERES SORTIDES

LES RUTES DEL MES DE SETEMBRE

Acabat l'estiu i sense esperar més comencem amb les sortides !

La primera serà una **RUTA D'AUTONOMIA, 31 d'agost i 1 de setembre**, que preparen la Montse Llongueras i l'Esteve Costa, sinònim d'aventura garantida! El lloc: **VILIELLA (La Cerdanya)**.

Sortirem del poble de Viliella direcció Cal Jan de la Llosa per pujar cap a la seva vall fins a Prat Xuxirà. Seguirem pujant i pujant per Vallcivera, carenejant cap l'Estany Illa. Ara sí, baixar cap a la Vall de Madriu i Pla de l'Inglà, on farem campament per passar la nit.

Diumenge ens llevarem i després d'esmorzar seguirem per la vall del Madriu fins a Escaldes i Coll de la Maiana (2426 m). Després de la pujada, toca baixar, trobarem el refugi de Perafita, remuntem la Vall i el Coll de Perafita i saltem a l'altra banda, els Estanys de la Vera. Seguirem baixant cap a Pollineres, Cap de Rec (pistes d'esquí de fons) i finalment Viliella.

Acomiadar-se i cadascú a casa seva !

Montse Llongueras

Foto: **VILIELLA (La Cerdanya)**
Extreta de: <https://ca.wikiloc.com>

Els dies **14 i 15 de setembre**, els nostres amics dels **Llampecs del Llémena**, sempre actius fent rutes, ens en preparen una per

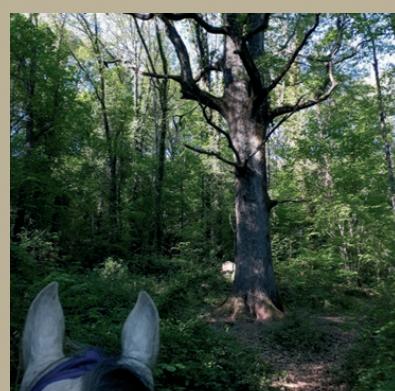
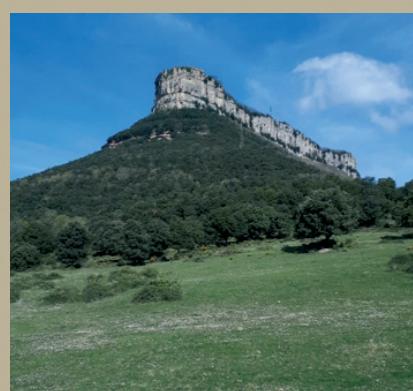
La Garrotxa. Us en fem un resum per anar fent boca !
...

RUTA PER LA GARROTXA

El cap de setmana del **14 i 15 de setembre** us convidem a descobrir zones emblemàtiques de la vall d'Hostoles. Res millor que la tornada de vacances per gaudir d'un cap de setmana a cavall per La Garrotxa.

Com l'any passat, el punt de sortida i arribada serà Mas El Pla de Les Planes d'Hostoles.

El primer dia ens enfilarem durant 20 km vorejant la cinglera del Far per arribar fins a Sant Martí Sacalm. Passarem per zones emblemàtiques com el Roure de la Xoriguera, Font d'Àguila, El Noguer i Sant Martí Sacalm. La ruta, principalment, serà a través de corriols, des de corriols entre boscos frondosos típics de la zona fins a corriols empedrats que voregen la cinglera i ens permetran gaudir a vista d'ocell del Castell de Fornils i el pantà de Susqueda. Dormirem a la Devesa, una casa de colònies ja coneguda per l'AMAC. El dia següent, farem 15 km pràctica-

ment tots de baixada. Sortirem de la Devesa amb les piles ben carregades direcció l'Estany del Coll i, a través de la Fageda, arribarem fins a Coll d'Úria i baixarem fins a Sant Feliu de Pallerols i Les Planes d'Hostoles.

Dinarem a Les Planes d'Hostoles degustant gastronomia típica de la zona i tots cap a casa ben satisfets.

Us esperem amb moltes ganes de gaudir plegats !!

ELS LLAMPECS DEL LLÉMENA

Els socis fan coses....

TRANSPORT DE BURRETS RESCATATS PER ADE CAP A LA FUNDACIÓ MIRANDA, AL GARRAF

El dia 24 d'abril vaig fer un transport de burrets rescatats per ADE cap al Parc Natural del Garraf per viure en grup amb els altres rucs de la "FUNDACIÓ MIRANDA".

En un altre article anterior vaig parlar-vos de l'associació de rescat de cavalls "LES IL-LUSIONS", on també els he fet algun transport per rescatar cavalls.

Doncs bé, sovint s'han de rescatar èquids per motius diversos i les associacions i/o fundacions tenen alguns problemes per poder fer transports i buscar allotjaments per poder reubicar aquests animals en llocs segurs i adaptats a les seves característiques, sobretot perquè tot té un cost i no poden permetre's o no tenen per poder pagar el que no sigui a preu de cost o, fins i tot a vegades, ni el preu de cost.

Des de fa més de deu anys, amb en Mateu ens vam aficionar al món del cavall i el benestar d'aquests. Des que vam inscriure la nostra explotació ramadera M.F. MONELLS no hem parat d'ajudar a animals diversos, sobretot èquids, a recuperar-los, transportar-los a llocs millors per a la seva

Sans i estalvis ...

vida, ser casa d'acollida i ajudar a alguns propietaris a cuidar-nos dels seus èquids amb les cures diàries per poder recuperar-se de lesions o malalties.

Aquesta vegada hem estat requerits per la "FUNDACIÓ MIRANDA" per poder portar-los-hi uns burrets rescatats per ADE que els han demanat si podien acollir-los amb els seus membres del grup que tenen al Parc Natural del Garraf.

Va ser una mica difícil carregar dos dels burrets que no estaven massa o gens acostumats a viatjar en remolc però, amb paciència i bona coordinació amb les persones que els tenien allotjats temporalment i la Sònia (col-laboradora també de la Fundació Miranda), tot va anar més de pressa del que esperàvem i el viatge va ser molt tranquil.

Un cop arribats al Garraf, va ser extraordinari veure com tant els nou vinguts com els del grup de la Fundació es van ajuntar ràpidament sense estralls. Al contrari, en pocs minuts ja estaven tots els de la mateixa espècie pasturant junts. Un goig veure-ho. **Montse Font**

CURSA DELS ELOIS

Un any més, una de les activitats de la festa major de Prats de Lluçanès, de Sant Joan i Els Elois són les curses de

cavalls, mules i ases a l'ermita de Sant Sebastià i que, enguany, van ser molt disputades, especialment la cursa de mules que va tenir com a guanyador el nostre soci Gerard, al que felicitem i que ens envia unes fotos d'aquesta competició tan renyida !!

Francesc i Gerard

Els participants

Cursa dels Elois